

ruchem pojazdów mechanicznych powinny być interpretowane w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym należącym do prawa odpowiedzialności cywilnej, które pozwalają na wykluczenie lub ograniczenie prawa ofiary wypadku do dochodzenia odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego uczestniczącego w wypadku w oparciu o indywidualną ocenę wyłącznego lub częściowego przyczynienia się tej ofiary do własnej szkody.

(¹) Dz.U. C 11 z 16.1.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. — Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (C-465/09 P i C-468/09 P), Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (C-466/09 P i C-469/09 P), Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (C-467/09 P i C-470/09 P) przeciwko Komisji Europejskiej, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Comunidad Autónoma de la Rioja, Confederación Empresarial Vasca (Confebask)

(Sprawy połączone od C-465/09 P do C-470/09 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Decyzje ostateczne uznające za niezgodne ze wspólnym rynkiem systemu pomocy państwa wprowadzone przez Hiszpanię w 1993 r. na rzecz niektórych nowo utworzonych przedsiębiorstw w prowincjach Álava, Vizcaya i Guipúzcoa — Zwolnienie z podatku dochodowego od osób prawnych — Zawisłość sporu — Pojęcie „dopuszczalnej pomocy” — Uzasadnione oczekiwania — Przestrzeganie rozsądnego terminu — Brak poinformowania)

(2011/C 226/07)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (C-465/09 P i C-468/09 P), Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (C-466/09 P i C-469/09 P), Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (C-467/09 P i C-470/09 P) (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy), Comunidad autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci), Comunidad autónoma de La Rioja (przedstawiciele: J. Criado Gámez i M. Martínez Aguirre, adwokaci), Confederación Empresarial Vasca (Confebask)

Interwenient popierający stronę wnoszącą odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) z dnia 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd orzekł, w sprawach od T-30/01 do T-32/01, iż postępowanie zostaje umorzone w sprawie o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 listopada 2000 r. o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE w odniesieniu do korzyści podatkowych przyznawanych przez przepisy przyjęte przez Diputación Foral de Álava, Diputación Foral de Guipúzcoa i Diputación Foral de Vizcaya w postaci zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych dla niektórych nowo utworzonych przedsiębiorstw, a w sprawach od T-86/02 do T-88/02 oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/28/WE, 2003/86/WE oraz 2003/192/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. dotyczących systemu pomocy państwa wprowadzonego przez Hiszpanię w 1993 r. na rzecz niektórych nowo utworzonych przedsiębiorstw w prowincjach Álava (T-86/02), Vizcaya (T-87/02) oraz Guipúzcoa (T-88/02) (odpowiednio Dz.U. 2003, L 17, s. 20, Dz.U. 2003, L 40, s. 11, oraz Dz.U. 2003, L 77, s. 1), w postaci zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych.

Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa oraz Comunidad autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco ponoszą w równych częściach koszty związane z niniejszym postępowaniem.
- 3) Królestwo Hiszpanii ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Eleftheri tileorasi A.E. „ALTER CHANNEL”, Konstantinos Giannikos przeciwko Ypourgos Typou kai Meson mazikis Enimerosis kai, Ethniko Symvoulío Radiotileorasis

(Sprawa C-52/10) (¹)

(Dyrektywa 89/552/EWG — Telewizyjna działalność nadawcza — Artykuł 1 lit. d) — Pojęcie kryptoreklamy — Charakter zamierzony — Przedstawienie zabiegu dentystrycznego o charakterze estetycznym w czasie programu telewizyjnego)

(2011/C 226/08)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eleftheri tileorasi A.E. 'ALTER CHANNEL', Konstantinos Giannikos

Strona pozwana: Ypourgos Typou kai Meson mazikis Enimerosis kai, Ethniko Symvoulío Radiotileorasis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulío tis Epikrateias — Wykładnia art. 1 lit. c) dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz. U. L 298, s. 23) ze zmianami wprowadzonymi art. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/36/WE z dnia 30 czerwca 1997 r. (Dz. U. L 202, s. 60) — Program telewizyjny obejmujący przedstawienie zabiegu dentystycznego o charakterze estetycznym — Pojęcie kryptoreklamy

Sentencja

Artykuł 1 lit. d) dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej, zmienionej dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r., należy interpretować w ten sposób, iż istnienie zapłaty lub podobnego wynagrodzenia nie stanowi niezbędnego elementu dla stwierdzenia, że kryptoreklama ma charakter zamierzony.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Vicenza — Włochy) — Electrosteel Europe sa przeciwko Edil Centro SpA

(Sprawa C-87/10) (¹)

(Jurysdykcja, uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze — Sąd miejsca wykonania zobowiązania leżącego u podstaw roszczenia — Sprzedaż towarów — Miejsce dostawy — Umowa z klauzulą „Dostawa: franco fabryka”)

(2011/C 226/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Ordinario di Vicenza

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Electrosteel Europe sa

Strona pozwana: Edil Centro SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Ordinario di Vicenza — Wykładnia art. 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Jurysdykcja szczególna — Pojęcie „miejsca, w którym rzeczy zgodnie z umową zostały dostarczone albo miały zostać dostarczone” — Ostateczne miejsce przeznaczenia rzeczy przewidziane w umowie lub miejsce, w którym sprzedający zwalnia się ze zobowiązania dostawy

Sentencja

Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku sprzedaży na odległość, miejsce, w którym towar został lub powinien zostać dostarczony zgodnie z umową określa się na podstawie postanowień umowy.

W celu ustalenia, czy miejsce dostawy zostało określone „zgodnie z umową”, sąd krajowy winien brać pod uwagę wszystkie istotne reguły i klauzule umowy, które mogą określić w sposób jednoznaczny to miejsce, w tym reguły i klauzule powszechnie uznane i potwierdzone zwyczajami handlu międzynarodowego, jak „Incoterms” („international commercial terms”) opracowane przez Międzynarodową Izbę Handlową, w wersji opublikowanej w 2000 r.

W braku możliwości określenia miejsca dostawy na tej podstawie, bez odwoływania się do przepisów materialnych znajdujących zastosowanie do umowy, miejscem dostawy jest miejsce faktycznego wydania towaru, w wyniku którego nabywca uzyskał lub powinien był uzyskać możliwość rzeczywistego dysponowania towarem w miejscu ostatecznego przeznaczenia transakcji sprzedaży.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Republika Węgierska) — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sprawa C-115/10) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Uzupełniająca krajowa pomoc bezpośrednia — Warunki przyznania)

(2011/C 226/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság